

УЗАГАЛЬНЕННЯ СУЧАСНИХ ПІДХОДІВ ДО ВИЗНАЧЕННЯ СУТНОСТІ ОБОРОТНИХ АКТИВІВ

Севрук Є.М.

Київський національний торговельно-економічний університет, м. Київ

Налічується значна кількість різноманітних наукових підходів до трактувань поняття оборотні активи. Варто відмітити, що тривалий час у науковій літературі поняття оборотні активи вдосконалювалося. Але залишалося відкритим питання щодо групування названих трактовок в залежності від критерію, покладеного у основу сформульованого визначення.

Однією з перших напрацювань у цьому напрямку є наукові розробки Колумбет О. П. [1, с. 328], яка виділила декілька підходів економістів до трактування сутності даної категорії: - сукупність оборотних активів та фондів обігу; - оборотні засоби підприємств, що відображаються в активі їх бухгалтерського балансу; - грошові кошти та їх еквіваленти, що використовують в даному операційному циклі; - сукупність матеріальних цінностей, які обслуговують поточну господарську діяльність підприємства і повністю споживаються протягом одного операційного циклу; - засоби підприємства, які повністю переносять свою вартість на вартість виготовленої продукції. В свою чергу, Н. О. Власова, М. В. Чорна і В. А. Гросул у своїй праці [2, с. 6 – 10] об'єднали наявні визначення оборотних активів в чотири групи, в залежності від способів трактування поняття вченими. Так, згідно з їх дослідженням, до першої групи слід віднести визначення, що пояснюють оборотні активи через їх грошову природу, що виконують функцію платіжно-розрахункового обслуговування кругообігу. До другої групи належать визначення, що пояснюють оборотні активи як частину капіталу підприємства, вкладеного в його поточні активи. Третя група науковців трактує оборотні активи як частину майна підприємства. Нарешті, четверта група економістів трактує оборотні активи як авансовану вартість.

На нашу думку доцільно об'єднати визначення оборотних активів, які зустрічаються в сучасних джерелах в дві групи. До першої пропонуємо віднести визначення, які пояснюють оборотні активи як майно, незалежно від того, які саме елементи враховані. Тобто, оборотні активи витрачаються та споживаються в процесі здійснення підприємством своєї господарської діяльності. Відповідно, до другої необхідно віднести визначення, які пояснюють економічну сутність оборотних активів як авансовану вартість. В такому випадку, оборотні активи не витрачаються і не споживаються, а реалізуються та повертаються підприємству змінюючи свою форму.

Література:

1. Колумбет О. П. Оборотні активи: сутність, класифікація та структура у вітчизняній і зарубіжній практиці / О. П. Колумбет // Збірник наукових праць Державного економіко-технологічного університету транспорту. Сер. : Економіка і управління. - 2013. - Вип. 23-24. - С. 324-332. 2. Власова Н.О., Чорна М.В., Гросул В.А. Управління оборотними активами на підприємствах роздрібною торгівлі: монографія / Н.О. Власова, М.В. Чорна, В.А. Гросул. – Х:ХДУХТ, 2014, 258 с.